

indkaldt før i September eller Oktober, saa vidt jeg ved, og det er et alt for sent Tidspunkt. Det er i Grunden slet ikke for tidligt nu at træffe Forberedelser til de Arbejder af den Slags, der skal udføres til næste Vinter, og derfor vil jeg meget henstille, at Ministeriet sørger for, at disse Ansøgninger bliver indkaldt paa et tidligere Tidspunkt, saadan at de Folk, der vil have Grundforbedringsarbejderne udført, kan have det hele færdigt til, at Arbejdet kan begynde i Efteraaret.

I øvrigt vil jeg sige, at det er et Forslag, som vort Parti onfatter med megen Interesse, og vi skal være villige til at arbejde for, at det kan blive fremmet hurtigst muligt.

Willesen: Dette Lovforslag er som saa mange andre et Udslag af den Tradition eller, om man vil, uheldige Vane, som jeg allerede paatalte ved Husdyrlovens Behandling, at Erhvervene løber til Staten om Hjælp baade til det ene og det andet, baade til store og til smaa Opgaver. I og for sig er der en vis Logik i det, naar Staten pumper Erhvervene i den Grad, som Tilfældet er, gennem Skatter, at den saa betaler en Del af det tilbage, men den sunde og rimelige Fremgangsmaade maatte dog være at faa dette bagvendte Forhold ændret. Om man lettede Landbrugets Byrder i Stedet for at forøge Laanebyrden, turde det være den rette Vej. De Bemærkninger, den ærede foregaaende Taler (Jens Jensen) fremsatte om Vanskeligheden for Kommunerne ved at skønne over den enkelte Laansøgers Stilling, viser ogsaa det betænkelige ved at prøve at gøre de kommunale Institutioner til baade Garanter og Formyndere for de enkelte Beboere i Kommunen; dér kan let personlige Forhold spille ind paa en Maade, som ikke burde være Tilfældet. Om Staten prøvede paa at gaa den modsatte Vej og prøvede paa at lette Byrderne, blev der ogsaa nok Raad for Erhvervene, ogsaa Landbruget i dette Tilfælde, til de Forbedringer, de ønskede foretage.

Samuelson: Jeg kan ganske tiltræde, hvad mit Partis ærede Ordfører har udtalt om det foreliggende Forslag. Naar jeg desuagtet har bedt om Ordet, er det, fordi jeg ønsker, at der fra særlig færøsk Side skal siges en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han her har imødekommet et Ønske, der er fremsat af Færøernes Lagting i dets sidste Samling. Lagtinget har til Ministeriet indsendt et Lov-

forslag, der gik ud paa, at der i indeværende Finansaar skulde kunne disponeres over 35 000 Kr. i det Øjemed, som der her er Tale om, og Ministeren har i nogen Grad imødekommet dette Ønske; det Lovforslag, Lagtinget indsendte, er indarbejdet i det almindelige Forslag, og det kan jeg kun være glad for, naar det er sket paa en saadan Maade som her. Der er ikke, synes jeg, gaaet noget tabt af det, som vi fra færøsk Side særlig har ønsket bragt i Anvendelse i denne Henseende, saa det forekommer mig, at vi kun kan være glade for Resultatet.

Jeg benytter Lejligheden til som Repræsentant for Færøerne ogsaa at udtale en Tak til de ærede Ordførere, der har været saa elskværdige at udtale deres Glæde over, at Færøerne nu ogsaa er kommet med i denne Forbindelse. Jeg kan ikke se rettere end, at de Ønsker, der er fremsat fra Lagtingets Side, imødekommes ved det foreliggende Forslag, bortset fra forannævnte og Rente-foden. Lagtinget har tænkt sig Muligheden af, at man kunde opnaa en lavere Rente end den, der foreslaas i det foreliggende Forslag. Jeg har selvfølgelig ikke noget principielt at indvende imod, at vi deroppe betaler den samme Rente som den, man mener, at Landbrugerne hernede skal betale. Det var ellers ikke vanskeligt at begrunde, at Færøerne skulde betale en noget lavere Rente, idet Landbrug hernede, de vanskelige Tider til Trods, dog altid er et meget mere taknemmeligt Erhverv end Landbrug paa Færøerne. Det er et meget utaknemmeligt Arbejde at opdyrke færøsk Jord. Selve efter at den er bragt under Kultur, er den alligevel ikke meget gavmild, saa det var ikke uden Betænkelighed, at Lagtinget i Fjor gik med til at andrage om, at der blev ydet Landbrugerne oppe hos os Laan til Opdyrkning o. s. v., idet man vidste, at Opdyrkning af færøsk Jord ingenlunde kan siges at være noget virkelig rentabelt Arbejde. Det er et Arbejde, som man plejer at foretage i sin Fritid, naar der ikke er andet at bestille. Det er et sundt og godt Arbejde, og Fiskeren har mange ledige Timer, som han ikke kan faa anden Anvendelse for; det er jo ikke altid, man kan drive Fiskeri, og saa er det af megen Vigtighed, at Fiskeren har en Jordlod, hvor han kan udføre et Opdyrkningsarbejde. Men det kniber mangan en Gang med Kapital, og derfor har man nu ment, at man alligevel burde foretage noget, for at de færøske Fiskere, de færøske Opdyrkere, kunde faa Lejlighed til at skaffe sig Laan paa billige Vilkaar, til Trods for at man var noget betænkelig ved at tillade,